

FAVORIT

Hvězdy sezóny 2019

Rate: Suverénní vítěz „Geršáku“ kraluje dvouletým

RATE byl jako roček zakoupen DS Pegas za 47.000 euro a následně se stěhoval do tréninku Čestmíra Olehly. K prvním dvěma startům zamířil do Francie. Hned při debutu v Dieppe zanechal velmi dobrý dojem, když pouhou délkou od vítěze vybojoval čtvrté místo. Tato forma navíc s odstupem času získala na hodnotě. Všichni koně na prvních sedmi místech s výjimkou Rata, který francouzský handicap nevlastní, se totiž dostali přes známku 38 kg. Druhý Wooded následně dokonce získal dvě medailová umístění v grupových dostizích. Také o měsíc později ve Vichy skončil Rate čtvrtý. Větší ztráta na vítěze i handicapu soupeřů ale prozrazují, že podal slabší výkon. Důvodem byla především jeho chtivost. Už při debutu ukázal, že není snadný na ježdění a při druhém startu se pral s žokejem ještě více.

V chuchelském Gerschově memoriálu, který byl znovu součástí European Jockey's Cupu, se do jeho sedla vyhoupl hvězdný Christophe Soumillon. Ten si s ním poradil na výbornou. Dokázal ho totiž usadit za středem pole, a když ho v cílové rovině vytáhl do volného prostoru na vnější straně dráhy, nebylo co řešit. Soumillon zůstal v klidu až k metě 400 metrů před cílem, přesto už na distanci Rate převzal vedení a nakonec druhé

Achird nadělil propastných 7 délek. Navíc časem 1:24,65 vylepšil rekord dostihu. Po tomto výkonu nebylo pochyb, kdo bude nejlépe hodnoceným juniorem.

Původ Rata je přitom pozdnější a vytrvalecký. Vždyť otec Reliable Man jako dvouletý nestartoval a optimum měl na distancích přes dva kilometry, když dvojici nejvyšších Racing Post Ratingů (dále RPR) obdržel za starty na distanci 2400 metrů. Rovněž matka Ragazza Mio preferovala vytrvalecké dostihy. Třidu ukázala dvěma medailovými umístěními v Listed a vůbec nejvyšší RPR 94 liber obdržela za druhé místo na trati 3000 metrů. Navíc už se prosadila také v mateřské roli. Dala totiž grupově umístěnou Gosh a další dva potomky s francouzským handicapem přes 41 kg.

Jaroslav Fabris

Rate s Christophem Soumillonem vítězí v EJC Gerschově memoriálu

foto: Jana Syručková

Pacific Hill: Premiérové vítězství přišlo v pravý čas

PACIFIC HILL se do tréninku Radka Holčáka se stěhoval poté, co byl jako roček vydražen v Baden-Badenu za 46.000 euro. Jeho otcem je dvojnásobný Gr.1 vítěz Nathaniel, mezi jehož potomky září dvojnásobná vítězka Prix de l'Arc de Triomphe Enable. Vytrvaleckým dispozicím napovídala také mateřská strana rodokmenu, přesto se už jako dvouletý zařadil mezi špičku ročníku. V Gerschově memoriálu totiž finišoval na třetím místě, přestože se v cílové rovině dost kroutil a evidentně byl ještě „zelený“.

Jako tříletý se ani nepokoušel o úspěch v kratších dostizích, když do sezóny vstoupil v květnu ve 2200 metrů dlouhém Memoriálu JUDr. Frankenbergera. V něm ho poprvé vedl jeho letošní stálý partner Jiří Palík, a protože se nikomu nechtělo dopředu, rozhodl se nadiktovat tempo. To nebylo nijak rychlé a v závěru ho těsně porazil rozběhaný Kristiano. Poctivá Velká červnová cena sedla Pacific Hillovi lépe. V hlavní předzkoušce derby byl jeho jediným přemožitelem další syn Nathaniela Angkor Wat, který naběhal méně metrů a Pacific Hill se k němu v závěru blížil.

Právě dvojice nejlepších z Velké červnové sehrála hlavní role v Českém derby. Po jeho startu se nikomu nechtělo dopředu. Diktování tempa se tak ujal Angkor Wat, jehož vedl čtyřnásobný německý šampion Filip Minařík. Pacific Hill se usadil hned za ní.

Že dvojice německým turfem ostřílených žokejů zvolila správnou taktiku, začínalo být jasnější v polovině dostihu. Angkor Wat totiž zrychlil do té doby vlažné tempo a vedoucí duo se začala zbytku pole vzdalovat. Do cílové roviny tedy točili zhruba s náskokem 6 délek. V závěru svedli souboj na vnější straně dráhy. Převaha Pacific Hilla byla zřejmá už v polovině cílové roviny a nakonec měl k dobru 1 a ¼ délky.

Zatímco Pacific Hill vybojoval své premiérové vítězství, stáj Monte Negro se už počtvrté zapsala na listinu vítězů Českého derby, přestože její barvy měly premiéru teprve v roce 2011. Další start už bohužel Pacific Hill kvůli zranění šlachy neabsolvoval. Každopádně zůstává v tréninku, takže v následující sezóně je očekáván jeho comeback. K tomu už ho ale nebude chystat trenér Radek Holčák, nýbrž Tomáš Váňa. V létě totiž majitel Jiří Posád rozhodl o stěhování Pacific Hilla z Velkých Karlovic do Lysé nad Labem.

Jaroslav Fabris

Pacific Hill s Jiřím Palíkem vítězí Českého derby

foto: Jana Syručková

Ignacius Reilly: Klasický triumf při druhém životním startu

IGNACIUS REILLY se do Česka stěhoval už jako odstávče, když byl pro Syndikát V3J vydražen za 3.000 guineí. Dostihovou premiéru ale absolvoval až o více jak rok později. Stalo se tak letos v březnu ve francouzském Chantilly. Šesté místo mezi perspektivními debutanty rozhodně nebylo špatné, zvláště když vítězný Singsteet posléze ovládl Listed, nicméně jeho „zelený“ projev napovídal, že Velká jarní cena pro něj možná přichází příliš brzy.

Přesto do první části klasické trojkoruny odskakoval v pozici třetího favorita. Na tom se zřejmě podepsalo i jezdecké obsazení, protože do jeho sedla se vyhoupla stájová jednička David Liška, přestože trenér Václav Luka měl na startu také v Memoriálu profesora Václava Michala třetího Great Gunnara. Po startu cválal Ignacius Reilly v zadní části pole. V cílové rovině ovšem ukázal velký závěr i bojovnost. Dokázal se totiž protáhnout mezi soupeři a o půl délky zvítězil před finišujícím Amazing Gangsterem. Trenér Václav Luka se tak potřetí zapsal na listinu vítězů Velké jarní ceny, ale především získal jubilejní desáté klasické vítězství.

V dalších startech Ignacius Reilly dokázal, že Velká jarní cena pro něj nebyla stropem. V Českém derby obsadil třetí příčku, ale pravděpodobně měl na víc. Většinu dostihu totiž cválal za středem pole, takže když šla dvojice nejlepších do trháku už v závěrečném oblouku, nemohl reagovat. V cílové rovině stáhnul mnoho délek, ale od vítězství ho nakonec dělilo 1 a ½ délky. O měsíc později absolvoval ve Vichy premiéru na black-type scéně. Ještě 200 metrů před cílem bojoval o vítězství ve 2400 metrů dlouhém Listed, ale nakonec se propadl na pátou příčku. Každopádně od vítěze ho dělilo pouze 2 a ¼ délky, takže tento výkon ho katapultoval do čela ročníku.

Podobně jako Pacific Hill ukončil sezónu předčasně, když se od července na dráze neukázal. Jeho kariéra tak čítá pouze čtveřici startů, což napovídá, že jeho progres nemusí být u konce. Zvláště když letos hledal svou parketu. Tou by měly být středotračařské distance, čemuž napovídá i jeho původ. Otec Worthadd sice na měkké dráze vyhrál 2200 metrů dlouhé Derby Italiano, ovšem nejlepší výkony podal na míli.

Jaroslav Fabris

Ignacius Reilly s Davidem Liškou vítězí ve Velké jarní ceně

foto: Monika Vodičková

Torque Power: Nové jméno mezi mílařskou špičkou

TORQUE POWER je vlastním odchovancem odchovanec svého majitele Valentina Bukhtoyarova. Jeho matka Verba zvítězila v Listed a několikrát se umístila v grupových dostizích. Navíc už je také osvědčenou matkou. Na dráze se totiž ukázali tři starší polosourozenci Torque Powera a každý z nich získal francouzský handicap minimálně 37 kg, který u nás znamená jedničkovou třídu. Koneckonců jedním z nich je Mamadysh, jehož Arlangirej Šavujev v roce 2017 připravil k vítězství v Memoriálu profesora Václava Michala a ke třetímu místu ve Velké ceně Prahy. Otec Torque Powera Toronado získal dvě Gr.1 vítězství na míli a letos má na dráze první tříleté.

Arslangirejem Šavujevem připravovaný Torque Power debutoval loni v červenci v Karlových Varech, kde navzdory nezkušenému projevu jeho koncovka nestačila pouze na suverénní Near To Be Rich. Poté zamířil do při EJC konaného Gerschova memoriálu, ale celý dostih absolvoval daleko za soupeři, takže velké závěry z tohoto startu tedy dělat nešlo.

Mezi špičku ročníku se tak propracoval až letos. Nejprve mezi neztvrdělými porazil Amazing Gangstera, poté skončil čtvrtý v Memoriálu prof. Václava Michala a třetí ve Velké jarní ceně. V ní měl navíc smůlu, že oba jeho přemožitelé finišovali na opačné straně dráhy. Na vítěze přitom ztrácel jen půl délky. Stejný rozdíl

ho dělil od triumfu také při derby dnu, kdy poprvé změnil síly se staršími soupeři. Tehdy ho porazil pouze Wagram, který ukázal své kvality druhou příčkou v Listed. Torque Power následně s přehledem splnil roli favorita Lázeňské míle a poté zamířil do Vichy. Tam předvedl další progres, když v dostihu kategorie class 1 finišoval druhý, přičemž vyběhl formu odpovídající francouzskému handicapu 38 kg.

Nejlepší výkon ovšem podal ve Velké ceně Prahy. Největší srovnávací dostih na mílové distanci zahájil dle svého zvyku v zadní části pole a v závěru přišel s finišem na vnější straně dráhy. Jeho jezdec Radek Koplík sice s výraznějšími pobídkami čekal až 400 metrů před cíl, přesto už o 100 metrů dále Torque Power převzal vedení a směřoval za vítězství. V cíli sice jeho náskok činil „pouze“ $\frac{3}{4}$ délky na druhého Sagara, ovšem jejich rozestup se v závěru zkracoval především proto, že Torque Power byl na špičce dlouho osamocen. Pokud by k němu přišel soupeř blíž, pravděpodobně by ještě dokázal zabrat.

Sezónu uzavřel bronzem v Lokotrans EJC Middle. Po zatočení do cílové roviny sice chvíli musel hledat volný prostor, ale ani s lepším průběhem by na suverénního Wirelesse zřejmě neměl.

Jaroslav Fabris

Torque Power s Radkem Koplíkem poráží Sagara ve Velké ceně Prahy

foto: Zenon Kisz (fotokisza.com)

Arcturus: Slovenská trojkoruna podruhé v historii padla

Je již tradicí, že během zimní přestávky trenéři z Velkých Karlovic přivezou do Česka zajímavé tříleté koně, kteří ještě jako junioři běhali na irských či britských drahách. Stejný osud potkal také syna plemeníka Fast Company jménem ARCTURUS, který ve dvou letech triumfoval v dostizích na irských drahách, přičemž jím naznačená třída měla více méně na českou i slovenskou špičku stačit. Hřebec tedy ze stájí Josepha O'Briena zamířil k Františku Holčákovi a v barvách stáje Meridian absolvoval středoevropský debut v Ceně tříletých hřebců v Bratislavě, kde se prezentoval velice dobře a těsně podlehl jen domácímu Ryonymu, kterému naopak s lehkostí ukázal záda v první slovenské klasice, 1700 metrů dlouhé Velké jarní ceně.

Před účastí v Českém derby mírně potvrdil obavy, že vytrvalecká distance by pro něj mohla být příliš, kdy jej za sebou Ryony nechal ve Starohájském kritériu, nicméně ve Velké Chuchli zvládl Arcturus 2400 metrů se ctí a cílem proběhl na páté příčce. Do Slovenského derby pak v červenci odskočil v roli třetího favorita, leč v cílové rovince předvedl nejlepší finiš a o krk vítězství vybojoval před Kristianem.

Než ovšem hřebec finálně zaútočil na Slovenskou trojkorunu, blýsknul se druhým místem v Maďarsku, kde nestačil pouze na pozdějšího Gr.1 vítěze v Německu Nanchem, a i vzhledem k tomuto výkonu se s jeho úspěchem ve Slovenském St Legeru docela počítalo. Zdenko Šmida Arctura opět dostihem mistrovsky provedl, hnědák triumfoval jistě o dvě délky a podruhé v historii tak Slovenská trojkoruna padla. Napodobitel Tankreda z roku 2003 se po skončení sezóny stal i Slovenským koněm roku 2019.

Michaela Moricová

Arcturus s Jaromírem Šafářem bojuje o druhé místo ve Starohájském kritériu

foto: Zenon Kisza (fotokisza.com)

Falcon Baby: Double ve stopách Dylanky

FALCON BABY potvrdila, že v dámských klasikách se rodině Vocáskových v posledních letech daří. Reprezentantka stále 3 hearts byla jako roček zakoupena za 15.000 euro. Při pohledu na její původ přitom tato cena vypadá velmi příznivě. Její matka Ballerina Blue je totiž polosestrou vítěze Prix du Jockey Club Blue Canariho. I proto byl pouze jediný z šesti polosourozenců Falcon Baby vydražen jako roček za méně než 50.000 euro. Stejně jako loňská vítězka Oaks Dylanka debutovala už v prvním dostihu pro dvouleté, v němž skončila druhá. O tři týdny později už ale přemožitele nenašla a následně se zařadila mezi špičku ročníku.

Špatné nebyly ani první dva starty v klasické sezóně, ale výraznější progres ukázala až při premiéře na vytrvalecké distanci, když v Mostě zvítězila ve 2200 metrů dlouhém trojkovém handicapu. V dalších dvou startech jí nevyšel průběh, přesto v hlavní předzkoušce Oaks skončila o derby dnu na blízkém třetím

místě. V samotné klasice jí premiérově vedl David Liška, který jí našel ideální pozici ve druhém sledu. V cílové rovině jejímu finiši dlouho odolávala tréninková kolegyně Gold Memory, ale 100 metrů před cílem už měla Falcon Baby navrch a cílem procválala s náskokem 1 a ¾ délky.

Další dva klasické starty absolvovala Falcon Baby pod vedením Piotra Krowického v Bratislavě. Stejně jako v předchozích dvou letech Polyanta a tréninková kolegyně Dylanka ovládla po českém Oaks také to slovenské, v němž si počínala ještě suverénněji. Druhé Lady Roseburg totiž nadělila 3 a ½ délky. S hřebci se utkala ve Slovenském St. Legeru, jehož výraznou část odvodila. V závěru jí sice předstihl Arcturus, který tak získal slovenskou trojkorunu, ale nikoho dalšího už před sebe nepustila, takže vybojovala další cenný výsledek.

Jaroslav Fabris

Ramssio: Vládce St Legeru

RAMSSIO porazil v letošním úvodním startu Kristiana v Mostu v dostihu na 2200 metrů. Vytrvaleckým distancím se věnoval i v dalších startech. V Memoriálu Judr. Otakara Frankenbergera se dotáhl na blízké třetí místo, v Českém derby byl čtvrtý. Neztratil se ani ve Francii, kde v Classe 1 na 2500 metrů obsadil třetí místo. První dva koně později oba dosáhli na black type umístění.

Velké sólo předvedl v St Legeru. Pole soupeřů nebylo nejsilnější nebo řada z nich nebyla už v takové formě. Všechny ale za sebou nechal o propastných 10 délek. Po tomto výkonu mu patřila role jednoho z favoritů EJC Long – Velké ceny českého turf, tam ale jeho koncovka stačila jen na třetí místo za německým Monptim a Darkolvou.

Ondřej Blahník

Ramssio s Janem Vernerem opanovali St Leger

foto: Zenon Kisza (fotokisza.com)

LÁZNĚ PODĚBRADY

Vyberte si některý z našich populárních pobytů
a přijedte k nám za léčivou silou Poděbrad.

lazne-podebrady.cz

Hledáte dárek, který potěší?

Zock: Návrat do Chuchle pro životní vítězství

ZOCK byl jako roček vydražen za 30.000 euro pro stáj Joly a od počátku kariéry patřil ke špičce, když jako dvouletý zvítězil v Ceně zimního favorita. Také v dalších letech dokázal bodovat v jedničkových dostizích, nicméně mezi ty úplně největší hvězdy nepatřil. V letech 2017 a 2018 získal jediná vítězství v Lázeňské míli, která sice nese status II. kategorie, ale porazil v ní několik jedničkových koní.

Před letošní sezónou se jeho třetím trenérem stal po Heleně Blažkové a Tomáši Šatrovi Václav Luka. Pod ním se uvedl koncem března sedmým místem v Chantilly. Podal tam ale velmi dobrý výkon, když ztrácel jen 4 a 1/2 délky na vítězného Skalletiho, který od té doby neprohrál a poslední tři závěhy zaznamenal na grupové scéně. I na dalších místech se nacházeli kvalitní koně, takže Zock za svůj výkon obdržel vysoký Racing Post Rating 90 liber. Následovali tři starty na českých drahách. Výborně si vedl v mostecké Ceně Jezdectví, v níž získal druhé jedničkové vítězství, ovšem ve dvou chuchelských startech trochu zklamal. V obou případech měl přitom ještě v polovině cílové roviny všechny šance.

Zkraje srpna pak po sedmém místě v prodeje v Deauville změnil po nabídce 20.667 euro majitele a zůstal ve Francii u trenéra Frederica Rossiho. Pod jeho vedením se uvedl druhým místem a následně se pohodlně stylem start-cíl o 3 délky prosadil v

prodeje v Longchamp. Tehdy měl po delší době stínidla, která se osvědčila už v loňském roce, kdy s nimi zvítězil v Lázeňské míli a skončil blízko čtvrtý ve Velké ceně Prahy.

S touto pomůckou nastoupil také při svém návratu do Chuchle, který se odehrál u příležitosti nejbohatšího českého rovinového dostihu Leram EJC Million. V něm ho vedl panamský rodák a čtyřnásobný německý šampion Eduardo Pedroza. Zock od startu cválal blízko špice a už před polovinou cílové roviny převzal vedení. Ve stejných místech si Pedroza přehodil bičik do pravé ruky a Zock pod ním začal bočit k vnějšímu okraji dráhy, přesto měl v cíli pohodlný náskok 2 a 1/4 délky. V předchozích třinácti chuchelských startech přitom na vítězství nedosáhl. Poslední chuchelské vítězství totiž získal v Simsonově ceně 2016, v níž ho rovněž vedl Eduardo Pedroza, s nímž má tedy stoprocentní bilanci.

Od té doby absolvoval ještě tři francouzské starty a po listopadovém vítězství v prodeje v Chantilly vystoupal jeho tamní handicap na 43 kg. Na konci roku znovu změnil majitele a stěhoval se do Švýcarska, kde by ho měly čekat starty na zamrzlém jezeře ve Svatém Mořici.

Jaroslav Fabris

Zock s Eduardem Pedrozou vítězí v EJC Million

foto: oto: Zenon Kisza - fotokisza.com

Wireless: Rozlučka ve velkém stylu

WIRELESS se do tréninkového střediska Václava Luky přestěhoval v roce 2016, když ho stáj Leram zakoupila za 28.015 euro po vítězství v květnové prodejce v Chantilly. Na kontě měl sice tři druhá místa v Listed, ale zdálo se, že v pěti letech už má to nejlepší za sebou. Brzy se ovšem ukázalo něco jiného. O pár měsíců později totiž Wireless ovládl bohatě dotovaný Grand Handicap de Deauville a následně posbíral řadu úspěchů na black-type scéně. V roce 2017 totiž zvítězil v Listed a pod vedením Václava Luky posbíral další pěti black-type umístění.

Letos už další nepřidal, ale mezi středoevropskou konkurencí stále exceloval. Sezónu zahájil pátým místem na all-weather dráze v Lyonu a poté zamířil do Bratislavu. Na mítinku Turf Gala se představil v Ceně Scottish Rifla, do níž odskakoval v roli favorita. Do cílové roviny ovšem točil na chvostu desetičlenného pole, přičemž menší bratislavská dráha koncovým koním nenahrává. Wireless ale dokázal rychle akcelarovat, 100 před cílem minul vedoucího Wagrama a nakonec ho za sebou nechal o 2 a ½ délky.

S Wagemem se utkal také ve Vichy, kde s ním i vinou špatného průběhu prohrál. Při obhajobě druhého místa v Listed Prix Jacques de Bremond totiž neměl v cílové rovině dostatek prostoru, přesto ho z šestého místa dělilo od vítězství pouze 2 a ¼ délky. S kariérou se rozloučil dvěma starty na chuchelské dráze. Ve Velké ceně Prahy nesplnil roli favorita, když se rozešel až za distancí a stihnul pouze čtvrtou příčku.

Zato rozlučka v Lokotrans EJC Middle mu vyšla na výbornou. Před startem přitom prožil jeho realizační tým horké chvíle, když temperamentní Wireless nechtěl do sedla pustit hvězdného Christopa Soumillona. Po startu pole s odstupem uzavíral, a i když do cílové roviny točil už v kontaktu se soupeři, stále zůstával na konci desetičlenné sestavy. Znovu ovšem předvedl své výborné zrychlení. Už v polovině cílové roviny totiž převzal vedení a s náskokem 2 a ¾ délky obhájil loňský triumf. Jeho úspěch přinesl Soumillonovi vítězství v letošním European Jockey's Cupu, a i proto se dočkali bouřlivého aplausu chuchelských tribun. Na konci roku pak rozšířil nabídku napajedelských plemeníků.

Jaroslav Fabris

Wireless s Christopem Soumillonem vítězí v EJC Middle 2019

foto: Jana Syručková

Sweeticon: Hrdinka sprinterského vrcholu

SWEETICON reprezentuje stáj PMA Racing Syndicate, jejíž barvy kopírují z minulosti dobře známé barvy pár kilometrů za Mostem ležících Svinčic, byla zakoupena na sklonku loňské sezóny za 25.333 euro v říjnové prodeji v Deauville. Z osmi startů pod trenérem Václavem Lukou jich pět absolvovala ve Francii, odkud si přivezla druhé a třetí místo. Cenné je především stříbro, které po ofenzivním průběhu uhájila začátkem května v Chantilly. Tam se totiž představila v nabitém Quinté handicapu. Svým výkonem přitom obhájila francouzský handicap 37 kg a od Racing Postu za něj obdržela slušný rating 86 liber. Těsné třetí místo pak získala v říjnové prodeji na all-weather dráze v Deauville.

Středoevropskou premiéru absolvovala v Bratislavě, kde konce června ve Zlatém bičíku podala lepší výkon, než prozrazuje

výsledek. Tehdy totiž závěrečný oblouk vytočila asi v desáté stopě, zatímco její jediná přemožitelka Crushing Power kopírovala bariéru.

Vrcholem sezóny pro ni ale byla mostecká Svatováclavská cena – tedy největší český dostih na distanci 1200 metrů. Sweeticon vedená Pavlínou Filipovou, která nahradila zkraje odpoledne zraněného Petra Foreta, kopírovala bariéru, přičemž cválala blízko vedoucího tréninkového druha Beau Massagota. Pod ním se po vytočení závěrečného oblouku protáhla na špici, a i když na ní dotíral favorizovaný Mr Right, odolala mu o půl délky. Špatně si nevedla ani o měsíc později v nabitém Leram ECJ Million, který odvodila a nakonec uhájila šestou příčku.

Jaroslav Fabris

Sweeticon poráží Mr Righta ve Svatováclavské ceně

foto: Monika Vodičková

Nagano Gold: Sahal po vítězství na Royal Ascotu

NAGANO GOLD stál jako odstávče pouhých 3.500 guineí, přestože jeho polobratr Jamr sbíral úspěchy na Dubai Carnivalu a v Abu Dhabi zvítězil v Gr.3. Zkraje kariéry vystřídal několik trenérů. Jako dvouletého ho připravoval Allan Petrlik, klasickou sezónu zahájil pod vedením Grzegorze Wroblewského, a poté co kvůli své chtivosti neuspěl v Českém derby, se stěhoval k Václavu Lukovi. Jeho hlavním úkolem bylo zapracovat na ovladatelnosti Nagano Golda. Že je na dobré cestě, ukázalo už vítězství v St Legeru. V loňském roce se pak reprezentant Syndikátu V3J úspěšně etabloval na black-type scéně. Suverénně totiž zvítězil v Listed ve Vichy a poté vybojoval dvě čtvrtá místa v dostizích se statusem Gr.2.

Letos posunul svou laťku ještě výše. Hned při vstupu do sezóny ovládl v Longchamp Listed, v němž se na posledních 250 metrech prohnal kolem soupeřů a zvítězil o 1 a ¾ délky. O měsíc později mu v Gr.3 na stejné dráze nesedlo pomalé tempo, přesto finišoval pro další hodnotný výsledek, když skončil třetí. Životní výkon ovšem podal na mítinku Royal Ascot. Hned po startu Hardwicke Stakes (Gr.2) sice Nagano Golda zbrzdil klopýtnuvší Masar a stejný soupeř mu přivřel volný prostor zhruba 300 metrů před cílem, přesto Christophem Soumillonem vedený Nagano Gold přišel s mohutnou koncovkou, které o půl délky odolal pouze čerstvý vítěz Coronation Cupu Defoe.

Nagano Gold tak vybojoval teprve druhé české black-type umístění na britské půdě, když o to první se postaral o rok dříve rovněž v Ascotu Subway Dancer. Podle Racing Postu ovšem podal ještě hodnotnější výkon, protože od něj obdržel rating 120 liber, což je historicky druhá nejvyšší známka pro koně v českém tréninku. Jen o libru výše byl po vítězství v kolínské Gr.1 hodnocen Darsalam. Bez odezvy nezůstal výkon Nagano Golda ani u francouzského handicapera, který ho zvednul na 52,5 kg, a nepřekvapí ani jeho postavení na čele českého handicapu.

Do Francie se Nagano Gold vrátil u příležitosti Grand Prix de Deauville (Gr.2). Navzdory přítomnosti vodiče Premier Liona ale dostih nebyl rychle rozjetý a nesedla mu ani změna taktiky, když cválal ve středu pole, zatímco obvykle bývá zaparkovaný na jeho chvostu. Přesto se znovu umístil mezi trojicí nejlepších. Na medailové umístění nedosáhl až v posledním letošním startu, který ovšem absolvoval v Prix de l'Arc de Triomphe (Gr.1). V ní platil za jednoho z dvojice největších outsiderů. Většinu dostihu měl problémy s akceptováním rychlého tempa, ale v závěru minul čtveřici soupeřů a osmou příčkou vylepšil české maximum v největším evropském dostihu. I když tedy na vítězného Waldgeista ztrácel dlouhých 26 délek, rozhodně obstál se ctí.

Jaroslav Fabris

Nagano Gold s Mickaelem Barzalou v Prix de l'Arc de Triomphe

foto: Václav Volf (fotovolf.com)

Subway Dancer: Jediný český vítěz francouzské grupy

SUBWAY DANCER byl pro stáj Bonanza zakoupen jako nestartovavší tříletý za 3.000 euro. První starty tak absolvoval jako čtyřletý, ale brzy se ukázalo, že šlo o výhodnou investici. Po několika úspěších v menších dostizích totiž Subway Dancer na závěr sezóny zvítězil v Gr.3 ve Vichy a stal se tak prvním českým koněm, který zvítězil ve francouzském grupovém dostihu. Také v dalších sezónách platilo, že nejlepší výkony podával na podzim a na měkké dráze. V roce 2017 totiž finišoval na těsném druhém místě na Arc mítinku v Prix Dollar (Gr.2) a loni finišoval na senzační třetí příčce v ascotském Champion Stakes (Gr.1). Při vstupu do letošní sezóny uzavřel dobýh nabité Prix d'Ispahan (Gr.1), ale od té doby neupadl z tabule. Od konce června do začátku října absolvoval pěti startů v dostizích kategorií Listed nebo Gr.3, v nichž vybojoval tři čtvrtá a dvě pátá místa. Za tyto výkony obdržel vysoké Racing Post Ratingy od 97 do 105 liber.

To nejlepší si ale znovu nechal na závěr sezóny. V longchampsském Prix du Conseil de Paris (Gr.2) se poprvé představil na distanci 2200 metrů, přičemž jeho šance posilovala hluboká půda o hodnotě 5,3. Subway Dancer, který poprvé nastoupil s beránky,

cválal většinu dostihu blízko špice a byl chtivější. Síly ho ovšem neopouštěly ani s blížícím se finále. 400 metrů před cílem převzal vedení a nakonec zvítězil s pohodlným náskokem 1 a ¾ délky před Edisou, která své kvality potvrdila pátým místem v prosincovém Hong Kong Cupu. Pomalejší čas 2:29,57 je především dokladem těžkých podmínek, o čemž svědčí i skutečnost, že druhá polovina dostihu byla pomalejší.

O výborném výkonu Subway Dancera vypovídá Racing Post Rating 115 liber, jímž o pouhou libru zaostal za svým nejlepším hodnocením z loňského Champion Stakes. Ve francouzském handicapu dokonce známkou 50,5 kg vyrovnal své maximum. Dodejme, že české dostihová historii čítá 13 grupových vítězství, z nichž jich 8 bylo dosaženo v Německu, 3 v Itálii a 2 ve Francii. O obě se přitom postaral právě Subway Dancer, a i když jsou všechna grupová vítězství bezesporu mimořádně cenná, přeci jen Francii z uvedených států zaujímá v dostihové hierarchii nejvyšší místo.

Jaroslav Fabris

Subway Dancer

foto: Petra Mikesková

Hřebčín Střelice

EAGLE TOP

Pivotal - Gull Wing (In The Wings)

**Vítěz King Edward VII Stakes (Gr.2) na Royal Ascotu
Druhý v King George VI And Queen Elizabeth Stakes (Gr.1)
Syn otce 200 black type vítězů
Bratr dvou Gr.2 vítězů**

**Připouštěcí poplatek:
26.000 Kč za březí klisnu**

Kontakt:

Ing. Andrea Pavlů: +420 605 284 591

MVDr. Eduard Kubíček: +420 585 053 166

hrebcin.strelice@seznam.cz, hrebcin-strelice.webnode.cz

Theophilos: Z bouřliváka vítězem Velké pardubické

Velká pardubická letos zažila napínavý souboj, z něhož vyšel vítězně světenec Josefa Váňi THEOPHILOS. K dosažení tohoto vrcholu ale vedla spletitá cesta.

Theophilos byl od začátku znám svým temperamentem. Nebylo výjimkou, že se přes startem v paddocku stavěl na zadní. Při prvním pardubickém startu, kdy poprvé reprezentoval syndikát Dostihový klub iSport-Váňa, ztratil jezdce již na třetí překážce a sám pak vyběhl v oblouku před cílovou rovinou do diváckého prostoru.

Theophilos začal kariéru ve Francii ve třech letech, ve čtyřech se specializoval na distance 2400 metrů a víc, na nichž si vybíhal rating 38,5 kg. U nás se chytnul na překážkách hned od začátku, i když to bylo zpočátku v menších dostizích. Zpočátku běhal na kratších distancích a na konci druhé sezóny byl druhý v Poplerově memoriálu.

V sedmi letech si už vyhrál svůj první velký dostih. Byla to Prvomájová steeplechase, kterou dokázal v dalším roce obhájit. Byl druhý ve Velké mostecké i opět v Poplerově memoriálu. Zkusil si jednu kvalifikaci na Velkou pardubickou, tam se ale moc nepředvedl.

Vždy u něj byla pochybnost o jeho distančním optimu. Zda délka Velké pardubické pro něj nebude příliš. Loni již startoval v kvalifikacích. V té první byl čtvrtý, srpnu dokonce sahal po vítězství. Až v závěru ho předstihl vítěz Velké pardubické No Time To Lose. Bylo to ale na rychlé dráze a pardubická je přeci jen ještě o 1100 metrů delší. Tuto otázku loni zodpovědět nedokázal. Před Velkou pardubickou měl zvýšenou teplotu, měl špatné krevní testy a vrcholu sezóny se nezúčastnil.

Pochybnosti vznikly i po prvním letošním startu, kdy ho Josef

Bartoš v závěrečné fázi první kvalifikace zastavil. V tehdy hluboké oranici se mu zdál vyčerpaný. Vznikly pochyby, zda přeci jenom nemá nějaké dlouhodobější problémy. Josef Váňa ho radši nasměroval na kratší tratě. V Červnové cross country Válečníka byl druhý za Medicem, ale Cena Peruána na 5200 metrů již pro něj byla jednoznačnou záležitostí. V těchto startech ho jel Jan Faltejsek a Jan Odložil.

Josef Bartoš se do sedla vrátil v poslední kvalifikaci, aby si ho otestoval do Velké pardubické. Ta se zpočátku odvíjela hodně takticky. Pro říjnový vrchol toho moc neřekla. Theophilos ale přišel závěrem druhý za vítězným Talentem. Tím ukázal, že formu by měl. I Josef Bartoš se ale trochu obával jeho vytrvalosti a přál si pro něj rychlejší dráhu. To se mu splnilo.

Před tím ale musel Josef Váňa ještě vyřešit jeden problém. Theophilos se totiž před minulým startem opět v paddocku vyznamenal, když se lekl světelné tabule. Na slavnostní přehlídku ho tak vedl stájový druh Zarif.

V dostihu s ním Josef Bartoš zpočátku nikam nespěchal, ale na úplný konec také nečekal. Nastoupil s ním při vbíhání na travnatý ovál a dvě překážky před cílem ho poslal dopředu. V cílové rovině však svoji pozici ztratil, když se před něj dostal Stretton a na bariéře byl nebezpečný i Chicname De Cotte. Theophilos však dokázal zmobilizovat síly a proběhnout cílem Velké pardubické jako první.

Velkou radost udělal členům syndikátu Dostihového klubu iSport-Váňa, který má okolo 120 členů. Řada z nich se šálami klubu slavila velký triumf společně na dráze.

Ondřej Blahník

Theophilos s Josefem Bartošem vítězí ve Velké pardubické

foto: Jana Syručková

Ange Guardian: Král kvalifikací

Přestože Ange Guardian nikdy neuspěl ve Velké pardubické, dokázal ovládnout celou sezónu. Kromě zakletého vrcholu byl sázkou na jistotu a vyhrál tři velké dostihy.

Na začátku kariéry, ale jako hvězda nevypadal. První dvě sezóny na překážkách u Antonína Ministra vyhrál menší dostih v Mostě. Tam uspěl i začátkem té třetí, během ní ale přešel do tréninku Josefa Váni. Pod jeho vedením získal do konce roku ještě dvě další prvenství na mosteckém hipodromu.

Že to umí i jinde ukázal následující sezónu, kdy byl třetí v Křišťálovém poháru v Pardubicích a druhý ve Velké slušovické. Naplno se prosadil mezi špičkou až v osmi letech. Vyhrál obě jedničky v Lysé nad Labem, Prvomájovou steeplechase i Memoriál Evy Palyzové. Poprvé si vyzkoušel pardubickou kvalifikaci, v níž skončil druhý za Charme Lookem. Ten jediný byl nad jeho síly i ve Velké pardubické. V ní to bylo jeho nejlepší umístění z dnešních čtyřech startů. Na vítěze tehdy ale ztrácel 10 délek. V posledních dvou letech, kdy skončil šestý a pátý, byl k vítězi blíže. Jen v roce 2017 z pátého místa výrazně ztrácel. Sezónu tehdy kvůli zdravotním problémům neměl ideální a na těžké dráze se víc projevila trochu menší vytrvalost.

Vždyť loni to před poslední překážkou vypadalo, že uspěje stejně jako před tím ve dvou kvalifikacích, ale v rovině neměl co nabídnout a skončil šestý. I letos jeho útok na začátku roviny vypadal nebezpečně, ale v posledních metrech začal slábnout a Mazhilis na něj dokázal smazat ztrátu a těsně ho odsunout na pátou příčku.

Během sezóny byl ale opět suverénní jako loni. Letos i víc, protože před Velkou vyhrál všechny tři starty. A byly to úspěchy ve velkých dostizích. Na jaře vyhrál Úvodní cross country Koroka na 4500 metrů, kde se blýsknul před Strettonem, Mahonym a nadějným Evženem. V červnové kvalifikaci Memoriálu Mjr. M. Svobody ho přinutil k boji loňský wrocławský suverén Sztorm. V té srpnové kvalifikaci Ceně firmy Chládek a Tintěra opět jasně dominoval. Pod Lukášem Matuským nadědil předloňskému vítězi Velké pardubické No Time To Lose 5 délek.

Přestože na vrchol v podobě Velké pardubické nikdy nedosáhl, když distance 6900 metrů přeci jen leží za jeho optimem, patří reprezentant Stáje Anděl Strážný mezi hlavní hvězdy mezi našimi překážkáři.

Ondřej Blahník

Ange Guardian s Lukášem Matuským v třetí kvalifikaci Ceně Chládek a Tintěra

foto: Zenon Kiswa (fotokiswa.com)

Cheminée: Z Topolčianek až k vítězství v Auteuil

Od vybojovaného prvenství na Slovensku až po zadržené vítězství ve francouzské Mekce překážkových dostihů letos ušla cestu čtyřletá hnědka CHEMINÉE z lotu Pavla Tůmy. Kobylka v majetku Dr. Jiřího Charváta je dcerou klisny Royal Interlude, z níž v Česku běhaly už čtyři dcery, přičemž právě Cheminée je už nyní tou nejúspěšnější.

Hnědka po Arakan jako dvouletá vůbec nestartovala, vloni pak získala na rovině dvě umístění v trojkové společnosti a novou sezónu zahájila stříbrnou příčkou v Karlových Varech. Od června pak nepoznala v šesti startech hořkost porážky. Při debutu nad skoky šla výborně, v Topolčinákách ale musela dohánět ztrátu, a tak její vítězství nakonec bylo jen po boji o hlavu, na rovině ve Světlé hoře už ale všem suverénně utekla.

Steeplechase proti zkušené Merelle zvládla výborně v Karlových Varech, následně se ale vrátila do dostihu přes proutěné překážky, nad nimiž si připsala také premiérové vítězství v jedničkovém dostihu, a sice v Pardubicích v klání na 3400 metrů. Jan Faltejsek se pak v jejím sedle objevil i před dnem Velké pardubické, kdy Cheminée v roli horké favoritky uspěla

rozdílem 12 délek v Křišťálovém poháru na 3400 metrů, kde za sebou nechala například Azteka, jenž byl oproti kobylce váhově znevýhodněn.

Tím ale čtyřletá hnědka letos poslední slovo neřekla, neboť ji Pavel Tůma poslal ještě na závodiště, kde chce uspět takřka každý trenér překážkových koní – do francouzského Auteuil. V Prix Leopold Bara na 3600 metrů přes haies se na měkké dráze Cheminée střetla se sedmičkou svých vrstevnic, přičemž v průběhu se držela v druhé části pole, část dostihu strávila i na poslední příčce s velkou ztrátou na čelo. Vedoucí duo ale postupně o svůj náskok přišlo, poslední oblouk pak vytočila nejlépe vnitřní stopou vedená Cheminée, jež po výborně absolvovaném skoku přešla na první místo. Ostatní soupeři už v tu chvíli vysloveně pletli nohama, zatímco Cheminée soustředěně skočila i závěrečnou překážku a zamířila vstříc velkému vítězství. Dotaci 550 000Kč získala pro svůj tým rozdílem 20 délek. Pokud bude kobylka zdravá, zřejmě o ní ještě hodně uslyšíme.

Michaela Moricová

Cheminée s Janem Faltejsekem vítězí v Křišťálovém poháru

foto: Jana Syručková

Famous Valley: Natáhla rekordní vítěznou sérii

FAMOUS VALLEY reprezentující stáj Stanislava Chudáčka stála jako roček 6.200 euro, a přestože je svěťenkyní Heleny Vocáskové, která tradičně slaví úspěchy s dvouletými, kariéru zahájila až ve třech letech. Při pohledu na její původ se ale není čemu divit, protože oba její rodiče podávali nejlepší výkony až jako šestiletí. V prvních pěti životních startech na vítězství nedosáhla, ovšem ještě na sklonku klasické sezóny nastartovala svou vítěznou sérii, když ovládla pětikové proutěny v Mimoni a Kolesách. Díky tomu, že začala od spodu a kombinovala roviny s překážkami, dlouho měřila síly se soupeři, které jasně převyšovala.

Po letošní sezóně ovšem o její třídě není pochyb. Jedničkovou premiéru absolvovala v rovinové Karlovarské dvojnásobné míli. Už v polovině cílové roviny bylo zřejmé, že je na tom nejlépe a v cíli měla pohodlný náskok 2 a $\frac{3}{4}$ délky. Devátým sériovým vítězstvím tak vyrovnala český rekord, o který se dělila s

dalšími čtyřmi koňmi včetně Registany nebo Age Of Japa. Nové maximum pak stanovila v Budapešti, kde splnila roli favoritky dostihu přes proutěné překážky.

Ve Zlatém poháru EŽ Praha, který je naším nejbohatším dostihem přes proutěné překážky, byla její největší soupeřkou letošní čtyřnásobná vítězka Slivka. Famous Valley zpočátku cválala v zadní části pole, ale už před závěrečným obloukem převzala vedení. Slivka s ní jako jediná dokázala držet krok, ovšem za předposledním skokem bylo definitivně jasné, že se žádné drama konat nebude. Famous Valley přes vypuštěný závěr zvítězila o 15 délek v novém rekordu dostihu 4:56,25. Aktuálně tedy její série čítá jedenáct vítězství.

Jaroslav Fabris

Famous Valley s Pavlem složil vyhrála Zlatý pohár EŽ ve Velké Chuchli

foto: Jana Syručková

VÝKUP ŽELEZA A BAREVNÝCH KOVŮ

VÝKUP ZA NEJVYŠŠÍ CENY

www.cajdasrot.cz

Každý zákazník,
který nás navštíví v období od 16.12 do 22.12,
dostane od nás jako poděkování dárek k vánocům zdarma 😊

Enable: Třetí Arc letos nepřidala, zkusí to příští rok

V době, kdy elitní hřebci odchází do chovu ve třech letech, se rozhodnutí okolo výborné hnědky ENABLE zdá až neuvěřitelné. Kobyłka z lotu Johna Gosdena totiž na dráze zářila už jako tříletá, kdy ze sedmi startů 6x zvítězil, z toho pětikrát na scéně Gr.1. Sezónu tehdy završila lehkým úspěchem v Prix de l'Arc de Triomphe, který během roku 2018 obhájila, ačkoliv za sebou měla jediný přípravný start. Následně ještě triumfovala v Churchill Downs, přičemž relativně překvapivým už bylo rozhodnutí majitele Šejka Abdullaha, že Enable zůstane na dráze i v pěti letech, aby se zapsala do historie jako první trojnásobná vítězka Arcu. A její příprava šla letos jako na drátkách, když klisna natáhla svou úspěšnou sérii na 12 prvenství v řadě.

Sezónu Enable zahájila na dráze v Sandownu, kde ji čekala distance 2000 metrů a také její častá soupeřka Magical, jež využila výborné formy a v závěru favoritku potrápila, Nathanielova dcera ale prvenství o ¾ délky vybojovala. Poté čekalo Enable náročné měření sil s hřebcem Crystal Ocean, který byl tehdy nejvýše hodnoceným koněm světa. V Ascotu se střetli v 2400 metrů dlouhých King George VI And Queen Elizabeth Qipco Stakes,

přičemž v závěru se strhl dech beroucí souboj dvou hvězd, z něhož nakonec vyšla Enable vítězně, nicméně Crystal Oceana za sebou nechala pouze o krk. Poslední start před Arcem už se odehrával plně v režii výborné klisny, neboť v Yorkshire Oaks na 2400 metrů od počátku udávala tempo a v cílové rovině bez obtíží druhé Magical odešla na konečné 2 a ¾ délky.

Do samotné Ceny vítězného oblouku pak Enable odskočila jako favoritka a v závěru zamířila vstříc vítězství, leč klisna na velmi těžké půdě utrhla první porážku od dubna 2017, a to od stejné starého a ještě k tomu více zatíženého Waldgeista, kterého v minulosti už několikrát nechala za sebou. Hřebec se v ten den nacházel v lepší formě, a na rozdíl od Enable odešel do chovu. Přesně tak, majitel se totiž rozhodl ponechat davy milovanou klisnu na dráze i pro sezónu 2020 s cílem, aby Enable ten třetí Arc přeci jen pokořila.

Michaela Moricová

Enable s Frankiem Dettorim v památném souboji poráží Crystal Oceana v King George and Queen Elizabeth Stakes

foto: Petra Mikesková

Waldgeist: Cena vítězného oblouk zůstala doma

Doběh letošní Prix de l'Arc de Triomphe dal tak trochu vzpomenout na rok 2010, kdy v USA poprvé a naposled prohrála fenomenální Zenyatta, přičemž její roli na dráze v Longchamp zaujala Enable, kterou místo hnědáka Blamea porazil ryzák WALDGEIST.

Svěřenec Andre Fabreho patřil mezi opravdovou elitu i ve dvou letech, leč neprávem se zdál být neustále tak trochu přehlížen, ačkoliv jakožto junior ovládl 2000 metrů dlouhé Criterium de Saint-Cloud, jako tříletý doběhl druhý ve francouzském derby a vloni si v rámci 8 startů připsal kvarteto vítězství. Uspěl především v Gr.1 Grand Prix de Saint-Cloud, aby následně ovládl jeden z trialů na Cenu vítězného oblouku, a sice Prix Foy, přičemž v samotném Arcu doběhl v početném poli 19 koní na solidním čtvrtém místě. Pátá místa pak bral na dráze v USA a hongkongském Sha Tin.

Letošní sezónu ale zahájil na domácí půdě ve Francii. Začal lehkým úspěchem v Prix Ganay, přizpůsobivost pak ukázal v Ascotu, kde se vyrovnal s tamním běháním dostihů a připsal si nejvyšší scéně dvě třetí místa, načež obhájil triumf v Prix Foy.

Pro samotnou Cenu vítězného oblouku se s pětiletým ryzákem počítalo jako s jedním z hlavních vyzyvatelů favoritky, a to především díky tomu, že jestli má nějaký trenér v malíčku načasování životní formě jednotlivých svěřenců právě pro Arc, pak je to fenomenální Andre Fabre. A přesně to se v říjnu potvrdilo, když Waldgeist po sérii porážek poprvé Enable v kariéře nechal za sebou, úspěšnou kariéru korunoval největším životním vítězstvím a brzy na to bylo ohlášeno, že Galileův syn odchází do chovu.

Michaela Moricová

Waldgeist s Pierrem-Charlesem Boudotem poráží Enable v Arc

oto: Václav Volf (fotovolf.com)

Thunder Snow: První dvojnásobný vítěz Dubai World

Suverénně nejlepší potomek hřebce Helmet THUNDER SNOW dokázal na dráze zazářit už jako dvouletý, neboť získal především Gr.1 vítězství v Criterium International na dráze v Saint-Cloud. Jakožto zástupce stáje Godolphin pak nepříliš překvapivě zamířil do Dubaje, kde vyhrál jak 2000 Guineas, tak UAE Derby, díky čemuž se kvalifikoval na start Kentucky Derby.

Americkým dostihovým fanouškům se ovšem do paměti vryl jako svéhlavý hřebec, jelikož krátce po startu dostihu svého žokeje shodil a vyloženě odmítl běžet. Zbytek sezóny 2017 strávil v Evropě a vedl si velmi dobře, když mimo jiné uspěl v Gr.1 Prix Jean Prat.

Ve čtyřech letech se opět ukázal v Dubaji, kde také dosáhl na své největší úspěchy. Po trojici startů se postavil na start 2000 metrů dlouhého Dubai World Cupu, který velmi lehce o 5 a $\frac{3}{4}$ délky vyhrál před americkým West Coastem. V rámci evropského startu se mu nevedlo, poté se ale dvakrát představil v USA, přičemž tentokrát se prezentoval místním výrazně lepším dojmem, když po druhém místě v Belmont Parku nezklamal ani v Breeders' Cupu Classic, kde zaostal na třetí příčce jen za Acceleratem a Gunneverou.

Letos byl trenérem Saeedem bin Suroorem nasměrován k obhajobě Dubai World Cupu, do něhož odskočil poté, co v přípravném dostihu doběhl druhý, ovšem o takřka 10 délek. Snadné to neměl ani ve vrcholu místní sezóny, neboť Gronkowski v závěru nedal svému soupeři ani metr zadarmo, díky finálnímu zhoupnutí ale měl Thunder Snow navrch a do historických tabulek se jakožto první dvojnásobný vítěz Dubai World Cupu zapsal. V červnu pak ještě běžel v Belmont Parku, kde obsadil třetí místo, více už ale k vidění na dráze nebyl a během listopadu bylo oznámeno, že svou chovnou kariéru zahájí v Japonsku.

Michaela Moricová

V předzkoušce Dubai World Cupu bral Thunder Snow s Christophem Soumillonem jen druhé místo

foto: Zenon Kisza (fotokisza.com)

Winx: Etapa fenomenální australské klisny je u konce

Na čísle 33 se zastavil počet vítězství, které legendární australská hnědka Winx dokázala nastřádat v nepřerušené řadě. Poslední porážku utrhla jako tříletá v roce 2015, od května téhož roku ji ale už nikdy nikdo na dráze nepředstihl. Po triumfu v Oaks vyběhla 7x ve čtyřech letech, kdy získala úspěchy na distancích od 1300 do 2000 metrů, včetně pěti vítězství na nejvyšší scéně, především pak v Cox Plate, Chipping Norton Stakes a Doncaster Mile Stakes. Další osm triumfů přidala líbivá dcera plemeníka Street Cry ve svých pěti letech, neboť trenér Chris Waller ji opět směřoval na různé distance, leč Winx si poradila se vším, včetně velmi hluboké dráhy a soupeřů. 8délkovým rozdílem utekla Hartnellovi v Cox Plate, obhájila i Chipping Norton Stakes a na závěr sezóny nadělila Hartnellovi 5 a ¼ délky v 2000 metrů dlouhých Queen Elizabeth Stakes.

Tehdy byla podruhé zvolena Koněm roku, za čímž si tvrdě šla i ve svých šesti letech, kdy nastřádala osm vítězných zásahů. Nesmírně odolná a univerzální klisna přidala na své konto pět Gr.1 zásahů díky třetím prvenstvím v Cox Plate, Chipping Norton Stakes a také George Ryder Stakes, načež podruhé triumfovala také v Queen Elizabeth Stakes, přičemž se také stala nejvýše hodnoceným koněm světa.

Hugh Bowman setrval v jejím sedle i pro poslední sezónu, během níž absolvovala Winx osm dostihů, sérii vítězných zásahů protáhla na 33, z čehož 25 triumfů získala na scéně Gr.1, a překonala tak dosavadního držitele rekordu, proutěnkáře Hurricane Fly. V sedmi letech hnědka začala úspěchem v dostihu pojmenovaném po ní, tedy ve Winx Stakes, pokračovala přes čtvrté zásahy v Chipping Norton Stakes na 1600 metrů a podobně dlouhých George Ryder Stakes, načež nadešel čas, aby se Winx s dostihovou kariérou rozloučila. Klisna známá nejen díky tomu, že v průběhu zpravidla vyčkávala, aby se v závěru spolehla na svůj úderný finiš, ale také díky své až pověstné vůli vítězit, se naposled publiku představila v dubnu roku 2019, kdy na distanci 2000 metrů potřetí a naposled uspěla v Queen Elizabeth Stakes na dráze v Randwicku. O 1 a ½ délky za sebou nechala druhého Klugera, zatímco věčné stíny fenomenální klisny Hartnell a Happy Clapper se museli s pokojit s dalšími dotovanými příčkami.

Winx poté odešla do chovu a úspěšně byla připuštěna hřebcem I Am Invincible, po němž by měla během října příštího roku přivést na svět svého prvního potomka.

Michaela Moricová

TIPAŘŮV PALEC

Kupte si předplatné jako dárek

Blue Point: Zazářil na Royla Ascotu a odešel do chovu

Na scéně Gr.1 se umístil zástupce Godolphinu BLUE POINT už jako dvouletý, mezi širší špičku britských sprinterů se úspěšně propracovával v letech 2017 a 2018, přičemž letos zůstal na grupové scéně neporažen.

Svěřenec Charlieho Applebyho zamířil během první části roku do Dubaje, kde v kategorii Gr.3 a Gr.2 na distancích 1000 a 1200 metrů nenašel konkurenci, načež na konci března splnil roli favorita také v Al Quoz Sprintu v rámci programu při Dubai World Cupu. Pětiletý Blue Point si tehdy připsal svůj druhý úspěch na nejvyšší scéně, poté se ale až do června odmlčel.

Sbíral zřejmě síly na prestižní mítink Royal Ascot, během kterého se mu povedlo napodobit jiného výborného sprintera Choisira. Stejně jako on totiž Blue Point triumfoval v 1000 metrů dlouhých King's Stand Stakes, kde vítězství obhájil před Battaashem, aby

o pouhé čtyři dny později uspěl také při závěrečném dni Royal Ascotu, a sice v Diamond Jubilee Stakes na 1200 metrů.

Ačkoliv prvenství získal jen rozdílem krku, nic to nemění na tom, že Blue Point byl skutečně výborně připraven a ve svých pěti letech nepochybně na vrcholu kariéry. Syn Shamardala v podstatě už neměl co dokazovat, a tak krátce po tomto Gr.1 double odešel do chovu. Na konci sezóny pak byl vyhlášen Nejlepším sprinterem roku 2019 na území Velké Británie.

Michaela Moricová

Blue Point vyhrál v Dubai s Williamem Buickem Al Quoz Sprint

foto: Zenon Kiswa (fotokiswa.com)

Stradivarius: Supervytrvalecké eso má za sebou náročnou

Jednou z největších koňských hvězd Velké Británie je už druhou sezónu ryzák STRADIVARIUS z lotu Johna Gosdena, jehož pravidelným žokejským partnerem je Frankie Dettori. Potomek hřebce Sea The Stars ve dvou letech vyhrál menší dostih, přičemž velice brzy v něm byl rozpoznán supervytrvalecký talent, a tak Stradivarius jako tříletý nešel cestou k Epsom derby, ale místo toho ovládl 2800 dlouhou Gr.2, načež jistě vyhrál Goodwood Cup, kde na distanci 2800 metrů porazil i starší koně. V St Legeru pak byl třetí, nicméně v následujících deseti startech už jej nikdo neporazil.

Vloni si totiž připsal vítězství ve čtyřech prestižních dostizích pro supervytrvalce, a sice Yorkshire Cup, Ascot Gold Cup na 4000 metrů, Goodwood Cup a také Lonsdale Cup v Yorku. Díky těmto úspěchům získal premiérově nabízený bonus ve výši 1 000 000 liber, který měl obdržet právě majitel koně, kterému by se takový kousek povedl. Sezónu pak hřebec zakončil ještě jistým prvenstvím v Long Distance Cupu.

Letos měl Stradivarius za cíl obhájit zisk bonusu, a proto byl pro debut nasměrován do Yorkshire Cupu, kde v závěru porazil

velmi dobře jdoucího Southern France. Zvítězil sice jen o $\frac{3}{4}$ délky, ovšem populárnímu ryzákovi většinou dosti trvá, než se z druhé části pole rozejde a přijde s finišem, přičemž jakmile svého soupeře mine, ryzák už nemá potřebu nad ním získat převahu několika délek.

Podobně tomu bylo při obhajobě Ascot Gold Cupu, kdy Stradivarius na měkké půdě za sebou v závěru nechal Dee Ex Beeho o jednu délku, o pouhý krk jej pak porazil, když triumfoval potřetí v Goodwood Cupu, načež mu nadělil 1 a $\frac{1}{4}$ délky v Lonsdale Cupu, čímž svou cestu za bonusem zakončil.

Ne tak ale sezónu 2019, neboť v září ještě zamířil pro vítězství v Doncaster Cupu na 3600 metrů, aby šestý start roku absolvoval v Ascotu, respektive v Long Distance Cupu. Tady ale na Stradivaria možná už dolehla únava, neboť v roli favorita se snažil v cílové rovině zabrat, leč úspěch mu jen těsně unikl. O pouhý nos byl tentokrát lepší O'Brienův Kew Gardens.

Michaela Moricová

Stradivarius v přípravě

foto: Petra Mikesková

Tiger Roll: Malý kůň vyhrál s velkým náskokem svou druhou

Zatímco své první vítězství v Grand National získal TIGER ROLL až po boji s Pleasant Company, v roce 2019 měl práci o hodně jednodušší. Pod Davym Russellem jej totiž v této 6900 metrů potkal pohodový průběh, a i když nesl vyšší zátěž než vloni, v závěru se dostal lehce na první místo a směrem k cíli nebylo pochyb o tom, že Tiger Roll je opravdu výjimečným koněm. Vyrůstem malý valach zaujal nad skoky už ve čtyřech letech, jelikož v Cheltenhamu ovládl Gr.1 Triumph Hurdle, a přestože v následujících letech se mu velké úspěchy vyhýbaly, úspěšně dokázal přejít z proutek na těžší skoky, přičemž při Cheltenham Festivalu znovu zvítězil v roce 2017, kdy se lehce prosadil v klání pro amatérské jezdce.

Během další sezóny si poprvé vyzkoušel i cross country, přičemž právě v této disciplíně si připsal třetí vítězství při Cheltenhamu Festivalu, a sice v Glenfarclas cross country, v níž o dvě délky porazil Urgenta de Gregaine. Poté již na těžké půdě přišlo prvenství ve Velké národní steeplechase v Aintree, kterou svěřenec Gordona Elliotta vyhrál o hlavu. Novou sezónu pak zahájil čtvrtou příčkou v crossu, načež svou výjimečnost potvrdil především v druhé části sezóny, kdy postupně vyhrál Gr.2 Boyne

Hurdle, rozdílem 22 délek obhájil triumf v Glenfarclas cross country a v dubnu přidal druhý úspěch v Grand National, a to tentokrát o 2 a $\frac{3}{4}$ délky před klisnou Magic of Light. Miláček dostihových příznivců na ostrovech si ale získal srdce fanoušků nejen díky působivé obhajobě, ale také díky své univerzálnosti, čtyřem vítězstvím v rámci Cheltenham Festivalu a také bojovnému srdci, které malý hnědák rozhodně má.

Ovšem právě vyrůst je to, čeho si je vědom majitel Tiger Rolla, Michael O'Leary, který již několikrát zdůrazňoval, že nenechá svého koně útočit na třetí vítězství v Grand National, pokud by nosil nejvyšší hmotnost. Ačkoliv trenér Gordon Elliott by jej v dostihu rád viděl, majitel stále Gigginstown pronesl, že hnědák bude menežován pro získání hattricku v Glenfarclas cross country, načež by ukončil kariéru. Jak to dopadne se ještě uvidí, neboť momentálně je Tiger Roll zdravotně indisponován a není ani jisté, kdy přesně by se měl na dráhu vrátit.

Michaela Moricová

lokotrans.eu

**OBCHOD A SLUŽBY
ŽELEZNIČNÍ TECHNIKY A DOPRAVY**

Altior: Šampion utržil nad skoky první porážku

Dlouhé čtyři sezóny hnědák ALTIOR nenašel přemožitele. Sklonit před soupeři se musel pouze v bumperech, ovšem když v roce 2015 přešel do proutek, tak po čtveřici úspěchů získal premiérový zásah v Gr.1 v klání pro nováčky při Cheltenham Festivalu, aby v následující sezóně vládl také začínajícím steeplerům. Svěfenec Nickyho Hendersona přidal desátý triumf v řadě právě v Cheltenhamu, kde vyhrál o 6 délek Arkle Challenge Trophy, načež ještě v dubnu uspěl v Celebration Chase proti zkušenějším koním, kterou vloni obhájil poté, co suverénně triumfoval v Queen Mother Champion Chase, tedy nejprestižnějším dostihu britské sezóny pro krátké steeplery.

Na distancích okolo 3200 metrů zůstal také v rámci minulé sezóny, neboť v Sandownu zvítězil v Tingle Creek Chase před Un de Sceaux, 19délkovým rozdílem zdemoloval konkurenci v Desert Orchid Chase na dráze v Kemptonu, lehce vyhrál také Clarence House Chase v Ascotu, a tak pro obhajobu Queen Mother Champion Chase byl pochopitelně nabízen v roli favorita. Ačkoliv šampion tehdy skákal pod Nicem de Boinville doleva a vyrobil v průběhu skokanskou chybu, v závěru dokázal odkázat bělouše Politologue na druhé místo o 1 a $\frac{3}{4}$ délky, čímž si Altior zajistil 18. vítězství v řadě. Ještě jedno pak přidal díky završení hattricku v Celebration Chase, nicméně na podzim novou sezónu na podzim začal vůbec první porážkou v překážkových dostizích.

Trenér Nicky Henderson totiž usoudil, že devítiletý valach už nemá, co by na kratších tratích dokazoval, rozhodl se jej tedy poslat do steeplechase na 4200 metrů, a sice Christy 1965 Chase v Ascotu. Respekt si určitě zaslouží, že se realizační tým nezalekl střetu se sedmiletým Cynamem, jenž byl hodnocen výše než Altior po únorovém úspěchu právě v Ascotu, přičemž hnědák zde svou třídu potvrdil a lehce triumfoval. Altior v průběhu nevypadal úplně špatně, ale i žokej po doběhu potvrdil, že šampionovi scházela jiskra a v závěru byl už hodně unavený, což ovšem mohla zavinit spíše těžká půda, než že by Altior 4200 metrů vůbec neprostál.

Nicky Henderson nadále neopouští myšlenku, že svého svěřence pošle do ještě delších King George VI Chase, ovšem i kdyby s ním zamířil zpět na kratší distance, přeci jen se nabízí otázka, zda Altior po letech strávených na trůnu přeci jen už nemá svá nejlepší léta za sebou.

Michaela Moricová

Altior v Cheltenhamu 2018

foto: redakce

Josef Bartoš: Velká pardubická i Gran Premio

JOSEF BARTOŠ patří dlouho mezi naše nejlepší žokeje. Slavil velké úspěchy u nás i v Itálii, kde dlouhodobě působil. Letos se mu ale podařila velká věc. Vyhrál během jedné sezóny Velkou pardubickou a Gran Premio Merano. Největší překážkové dostihy u nás a v Itálii. To se zatím žádnému žokeji nepovedlo.

Josef Bartoš letos začal jezdit pro Josefa Váňu mladšího, pro něhož to byl první rok v roli trenéra. Své koně mu svěřil italský majitel Josef Aichner. A právě v jeho barvách vyhrál největší italský překážkový dostih Gran Premio Merano. V dostihu vedl D'Estruvala, který vyhrál oba letošní starty. Steeplechase ve francouzském Dieppe i zdejší předzkoušku. Úlohu mu ulehčil velký favorit a obhájce Le Costaud, který s náskokem vedl, ale Kevin Nabet se sedmým z Grand Steeple-Chase de Paris zabloudil. V rovině pak odrazil nápor dalších dvou Francouzů a připsal poprvé prvenství v Gran Premiu.

Sezóna ale pro Josefa Bartoše nezačala dobře. Na jaře si při pádu v Itálii protřhl plíci, v létě si zlomil ruku. Podzim byl ale fantastický. Po Gran Premiu získal třetí vítězství v našem největším překážkovém dostihu, Velké pardubické.

Ve Velké pardubické byl jeho partnerem Theophilos. Svěřenec Josefa Váni staršího díky svému temperamentu začínal překážkovou kariéru na kratších tratích. Dvakrát

vyhrál Prvomájovou steeplechase, loni se mu začalo dařit i v pardubických kvalifikacích. V té srpnové ho těsně porazil vítěz Velké No Time To Lose. Na konci sezóny ale nebyl zcela zdravý a ve Velké pardubické nestartoval. I první letošní start nedokončil, když byl na měkké půdě úvodní pardubické kvalifikace na Velkou pardubickou zadržen. Josef Bartoš v dalších startech jeho sedlo opustil a vítězství v Ceně Peruána přenechal Janu Odložilovi. Josef Bartoš se do jeho sedla vrátil v poslední kvalifikaci, kde skončili druzí. Pak už je čekal vrchol sezóny.

Před startem ve Velké pardubické se spekulovalo, zda pro Theophila nebude distance 6900 metrů příliš dlouhá. Nahrálo mu, že nakonec dráha nebyla příliš měkká. Josef Bartoš měl asi spoléhat na Theophilův finiš, ale nastoupil s ním již po vběhnutí na travnatý ovál. V cílové rovině se již před něj dostal Stretton, ale Josef Bartoš s Theophilem v dramatické koncovce zvrátili poměr sil získali vítězství. Kromě stájového týmu se z vítězství radovalo asi 120 majitelů sdružených v syndikátu Dostihový klub iSport-Váňa.

Josef Bartoš si pak v této podařené sezóně dopřál ještě jeden úspěch. Již popáté se stal šampionem překážkových jezdců v Itálii.

Ondřej Blahník

Josef Bartoš se raduje po triumfu ve Velké pardubické

foto: Jana Syručková

Bauyržan Murzabajev: Šampión Německa

Velkého úspěchu ve své kariéře dokázal BAYURŽAN MURZABAJEV, který po úspěšném působení v České republice odešel působit do Německa a svou třetí sezónu opanoval tamní šampionát.

Pro Bauyržana Murzabajeva to je další velký úspěch v jeho kariéře. Tu sice 27letý kazašský rodák odstartoval doma, ale záhy se přesunul do České republiky, kde byl nadmíru úspěšný. V roce 2013 si připsal svůj první šampionát, který v dalších třech sezónách obhájil. V roce 2016 ho Jan Rája porazil jen o větší počet druhých míst.

První úspěchy sbíral v angažmá Arslangireje Šavujeva. S Cut Me Lose vyhrál Svatováclavskou cenu, Velkou cenu Prahy v sedle Dux Schollara nebo Limaria. Velkou cenu českého turf vyhrál s Gr.1 vítězem Meandrem. Klasické Oaks si připsal v roce 2015 s Amga River o rok později vyhrál České derby s Gontcharem.

V roce 2017 se již přesunul do Německa, kde si hned z kraje sezóny připsal svůj první black type. S Kashmarem trenéra Wernera Glanze vyhrál Listed v Hoppegartenu. Do konce roku stihl i svoji první Grupu 3. S později druhým v Českém derby Poldi's Lieblingem byl první v dostihu pro dvouleté v Krefeldu. V šampionátu nasbíral 40 vítězství a skončil dvanáctý.

Loni jeho kariéra dále stoupala. Připsal si další tři Gr.3, přesunul se k Andreasovi Wöhlerovi a se 46 záhy se v šampionátu posunul na šesté místo.

Během těchto let nezanedbával ani starty u nás. Šance mu začal dávat především Václav Luka. S Beau Massagotem vyhrál na Slovensku Velkou jarní a sprinterskou Cenu MPRV SR. Úspěšný byl s jeho svěřenci v Evropském poháru žokejů.

Účinkování v EJC je kapitola sama pro sebe. V konkurenci zahraničních jezdců se prosadil již v roce 2016, kdy vyhrál EJC Middle s Dally Hit. V tomto dostihu se mu dařilo i v dalších letech, kdy uspěl s Venillii a pak s Wirelessem. Loni přidal i výhru s Rousse v EJC Long – Velké ceně českého turf a pohár pro nejúspěšnějšího jezdce mohl vyzdvihnout podruhé.

Letos se již zaměřil především na starty v Německu. V Čechách se vlastně objevil jen dvakrát. Na derby mítinku byl třetí s Ignaciem Reillym v Českém derby a opět se účastnil Evropského poháru žokejů. V EJC Million byl ale s německým předním sprinterem Big Bootsem až pátý. V Německu dosáhl největší úspěchy s tříletým Ladykillerem z domácí stáje, s nímž vyhrál Listed v Hannoveru a Silbernes Pferd (Gr.3) v Hoppegartenu.

Bauyržan Murzabajev byl na čele německého šampionátu se 108 výhrami. Jeho pronásledovatel Maxim Pecheur jich měl o 10 méně. Do konce sezóny v Německu scházeli ještě tři dostihové dny, v nichž by se spolu teoreticky mohli měřit ještě v 18 dostizích. Stáhnout takový náskok ale není moc reálné. To uznal i Maxim Pecheur a oznámil, že po nedělních dostizích v Dortmundu již poslední dva dostihové dny vynechá a užije si Vánoce.

Dosáhnout v Německu v sezóně 108 vítězství v dobách, kdy se tam neběhá tolik dostihů jako v minulých dobách je výborný výsledek. Filip Minařík jich sice při svém prvním titulu v roce 2005 nasbíral 110, ale před dvěma lety jen 68. Andrasch Starke uzavřel loni svůj poslední titul s 86 výhrami. Kvalit vycházející Bauyržana Murzabajeva chce využít i Andreas Wöhler. Pro příští sezónu ho pasoval do role jedničky stáje místo dlouholeté německé hvězdy Eduarda Pedrozy.

Ondřej Blahník

Bauyržan Murzabajev na EJC 2019 - výřez z fotky

foto: Jana Syručková

Christophe Soumillon: Hlavní hvězda EJC

Evropský pohár žokejů známý podle anglického názvu European Jockeys' Cup EJC, si vydobyl pozici největšího mítinku sezóny. V minulých čtyřech ročnících jsme ve Velké Chuchli mohli vidět řadu předních zahraničních žokejů. Loni byla tahákem účast Gordon Lord Byrona, který během své bohaté kariéry vyhrál tři Grupy 1.

Jezdeckou hvězdu, jakou je CHRISTOPHE SOUMILLON jsme tu však ještě neměli. Osmatřicetiletý belgický rodák od začátku své kariéry působí ve Francii, kde získal deset titulů šampióna. Výjimečný byl pro něj především rok 2017. O rok dříve totiž se ziskem rovných 301 vítězství zaznamenal Pierre-Charles Boudot nový evropský rekord v počtu vítězství za sezónu. Hned v následující sezóně ho ovšem Soumillon dokázal překonat, když posbíral ještě o pět vítězství více.

V roce 2001 slavil v sedle Anaaba Blue první ze čtveřice úspěchů ve francouzském derby. Tentýž rok získal prestižní pozici jedničky u majitele Agy Khana. Díky této spolupráci získal obě svá vítězství v největším evropském dostihu Prix de l'Arc de Triomphe. Na tento úspěch konkrétně dosáhl v letech 2003 s Dalakhanim a 2008 se Zarkavou.

Během své bohaté kariéry překonal stovku vítězství Gr.1. Mezi ně patří prvenství v King George VI and Queen Elizabeth Stakes s Hurricane Runem, Irish Champion Stakes vyhrál s Almanzorem, při vítězství v Breeders' Cup Turf byl partnerem Shirroca, se Sea The Moonem opanoval německé derby. V sedle Epiphaneia vyhrál Japan Cup.

Letos opět zahájil sezónu ve velkém stylu. S Thunder Snow si připsal podruhé prvenství v Dubai World Cupu. Další Gr.1 úspěch přidal ve Francii, kde se Siyarafinou vyhrál Prix Saint Alary. Naše publikum si ale spíš vzpomene na jeho účast v Hardwicke Stakes na Royal Ascotu se svěřencem Václava Luky Nagano Goldem. S ním tehdy silným finišem přišel na blízké druhé místo za vítěze Coronation Cupu Defoe. Nabídku na angažmá v jeho sedle v Prix de l'Arc de Triomphe však odmítnul. Kvůli brzkému sjednanému angažmá v Japonsku dal přednost tamnímu reprezentantovi Kisekimu a o jedno místo českého reprezentanta předčil.

Na úvod japonského angažmá vyhrál s Lucky Lilac Queen další Gr.1 Queen Elizabeth Cup. S ní pak byl druhý v Hong Kong Vase. Úspěšné vystoupení na International mítinku v Hong Kongu podtrhl výhrou v Hong Kong Mile s Admire Mars, v níž uspěl již v roce 2008 s Good Baa Baa.

Na EJC 2019 se našim divákům předvedl ve velkém stylu. S Ratem, který měl v minulých startech ve Francii problém s ovladatelností, utekl soupeřům v EJC Gerschově memoriálu. V EJC Million sice s Troiziletem neobhájil a skočil třetí, ale svoji bravurnost ukázal v EJC Middle. Wireless před startem předvedl bujaré číslo, Christophe Soumillon si s ním však dokázal poradit. To platilo i v dostihu, kde problémového ryzáka, který v minulém startu zklamal ve Velké ceně Prahy, hladce provedl dostihem a umožnil mu se před odchodem do hřebčína rozloučit s bohatou kariérou vítězně.

Ondřej Blahník

Christophe Soumillon s pohárem pro vítěze EJC 2019

foto: Zenon Kiswa (fotokiswa.com)

Frankie Dettori: Legendární žokej zažil sezónu snů

Ačkoliv italský rodák LAFRANCO DETTORI už pár let nepatří mezi nejmladší příslušníky žokejské špičky, jeho hvězda stále roste. Člověk, který od základu změnil prezentaci žokejského řemesla nejen na území Velké Británie, totiž opět spojil síly hlavně s trenérem Johnem Gosdenem, a jako první žokej v historii obhájil primát v Longines World's Best Jockey, tedy pořadí nejúspěšnějších žokejů na světě. Dohromady tento titul získal už potřetí, neboť mu patřil už v roce 2015.

S výjimkou dvouletého Alsona, tříletého sprintera Advertise a skvělého Crystal Oceana dosáhl Dettori na všechny letošní Gr.1 úspěchy s koňmi Johna Gosdena, přičemž srdci samotného žokeje je pochopitelně nejbližší pětiletá Enable. S ní triumfoval v Coral-Eclipse Stakes v Sandownu, dotlačil ji k prvenství v King George VI And Queen Elizabeth Qipco Stakes, a následně s ní lehce vyhrál Yorkshire Oaks. Získat třetí vítězství v Prix de l'Arc de Triomphe se jim sice nepovedlo, další šanci ale dostanou příští rok, pro který by na dráze měl zůstat i výborný supervytrvalec Stradivarius. Ryzák letos pokračoval ve své vítězné sérii, neboť pod Frankiem Dettorim na začátku sezóny vyhrál Yorkshire Cup, na úspěch navázal v čtyřkilometrovém Ascot Gold Cupu, přičemž na druhé příčce za ním skončil Dee Ex Bee, který se Stradivariovi koukal na záda také v Goodwood Cupu a Lonsdale Cupu. Díky těmto vítězstvím ryzák znovu získal bonus ve výši 1 000 000 liber určený majiteli koně, který ovládne kvartet nejprestižnějších

vytrvaleckých zkoušek na britském území. Z hřebcovy strany to ale nebylo všechno, neboť následně ještě vyhrál Doncaster Cup a preferován byl i pro Long Distance Cup v Ascotu, tehdy ale na Stradivaria už možná dolehla únava, protože poprvé od podzimu 2017 prohrál. Ač se Dettori snažil povzbudit ryzáka sebevíc, Kew Gardens favorizovanou dvojici za sebou o nos nechal.

Kromě těchto úspěchů se prosadil Frankie Dettori v trojici klasických dostihů, neboť v Epsom Oaks zvítězil s Anapurnou, v Irish Oaks poté dovedl k triumfu Star Catcher, načež s neporaženým běloušem Logicianem o 2 a ¼ délky ovládli St Legeru na dráze v Doncasteru. Společně s tříletým Too Darn Hot poté triumfoval ve francouzské Prix Jean Prat, aby vzápětí hřebec potvrdil svou třídu v Sussex Stakes, kde vyzrál i nad staršími soupeři. Dvojici Gr.1 vítězství pak získal Dettori v sedle bělky Coronet.

Michaela Moricová

Frankie Dettori na Champions Day 2018

foto: redakce

Ruby Walsh: Konec kariéry překážkové legendy

Když na jaře vyhrál s Kemboyem Punchestown Gold Cup, oznámil RUBY WALSH, že končí s ježděním a do dalších dostihů již nenastoupil. „Když se jednou rozhodnete, je to jednoduché to udělat. Byl jsem připraven, že pokud tenhle dostih vyhraju, skončím. Myslel jsem si, že bych to udělal, už kdybych vyhrál Grand National s Rathvinden. Nic netrvá věčně a už nemůžu víc dokázat. Chtěl bych teď dělat něco jiného, i když zatím nevím co,“ vysvětloval přítomným. Tím se završila kariéra jednoho z nejúspěšnějších překážkových jezdců historie.

Ruby Walsh odstartoval kariéru doma v Irsku v roce 1995, kdy získal i první ze svých 2.756 vítězství na ostrovech. Záhy získal dva tituly amatérských jezdců a přešel mezi profesionály. Již v roce 2000 vyhrál Grand National s Papillonem připravovaným jeho otcem. O pět let později přidal další vítězství v nejslavnější steeplechase s Hedgehuterem. Toho trénoval Willie Mullins. Spojení s tímto trenérem v Irsku a s Paulem Nicholsem v Británii bylo pro jeho kariéru zásadní.

Působení v Británii u trenéra Paula Nichollse mu přineslo řadu velkých triumfů. Jeho životním koněm byl Kauto Star, s nímž dvakrát vyhrál Cheltenham Gold Cup a pětkrát King George VI Chase v Kemptonu. Byl partnerem neporazitelného proutěnkáře Big Buck'se, s nímž čtyřikrát vyhrál World Hurdle. Queen Mother Chamion Chase vyhrál s Azertyuiop a dvakrát s Master Mindem. Šampionát v Británii ale měl předplacený Tony McCoy.

Ruby Walsh totiž stále nepřestal jezdit v Irsku, kde získal 12 titulů. Naplno se tam vrátil v roce 2013 a pro Willieho Mullinse nasbíral celou řadu úspěchů. S legendárním proutěnkářem Hurricane Fly vyhrál dvakrát Champion Hurdle a tento dostih vyhrál i s Faugheenem a Annie Power. S Quevegou získal šestkrát Mares' Hurdle. Na Cheltenham Festivalu byl 11krát nejúspěšnějším jezdcem.

Během kariéry se samozřejmě nevyhnul ani častým zraněním. Nohu si zlomil i v Pardubicích, kdy v Ceně Labe jel Shannon Fountain. V listopadu 2017 si zlomil nohu v Punchestownu, na dráhu se stihl vrátit začátkem března ještě před Cheltenham Festivalem. Tam si však po pádu zranění obnovil. Jednu dobu pro něj byla v dostizích zakletá poslední překážka, na níž mnohdy končily jeho šance.

Ještě než se rozloučil, stihl letos vybojovat Irish Gold Cup s Bellshillem, na Festivalu vyhrát Supreme Novices' Hurdle s Klassical Dream, s Burrows Saint Irish Grand National. Úspěšným byl na mítinku v Aintree. Min byl jeho partnerem v Melling Chase, Kemboy deklasoval soupeře v Bowl Chase. S Rathvindenem byl třetí v Grand National. S Ruby Walshem odešla jedna z legend překážkových dostihů.

Ondřej Blahník

Ruby Walsh s vítězem Irish Gold Cupu Bellshillem

foto: Impho Photography - Dublin Racing Festival

Václav Luka: Klasiky i senzace na Royal Ascotu

VÁCLAV LUKA patří dlouhodobě mezi naše nejlepší trenéry. V letech 2010 až 2013 se stal šampionem českých trenérů na rovinách. Jeho svěřenci získávají cenné úspěchy nejen u nás, ale i v zahraničí. K výročí desetiletého působení v jeho tréninkové centrále Luka Racing v Bošovicích o něm letos napsal Martin Cáp knihu Dostihové sny Václava Luky.

Letošní sezóna ale pro něj byla přeci jen výjimečná. Na domácí scéně získali jeho svěřenci osm jedničkových vítězství. Uspěli ve dvou klasických dostizích. Ignacius Reilly vyhrál Vekou jarní cenu a Ramssio zdemoloval pole St Legeru. Sweeticon byla první ve Svatováclavské ceně. Premier Lion vyhrál Zlatý pohár, Fraga se stala „Zimní královnou“. V u nás jediném prodejním dostihu zakoupená Rabbít Havana si mezi klisnami připsala Memoriál Harryho Petrlika.

Před odchodem do hřebčína se před domácím publikem vítězně v EJC Million rozloučil Wireless, který se zasloužil o hatrick Václava Luky na Turf Gala, kde spolu dalšími dvěma

reprezentanty stáje Leram Ventaronem a Beau Massagotem vyhráli všechny tři hlavní dostihy mítinku.

Václav Luka je znám, že se v posledních letech zaměřuje na starty ve Francii. Největšího úspěchu ale letos dosáhl v kolébce turfů v Anglii a to přímo na slavném mítinku Royal Ascot. Nagano Golda, který na jaře vyhrál Listed v Longchamp poslal do Hardwicke Stakes (Gr.2) . Zde pod Christophem Soumilonem předvedl výborný výkon a fantastickým finišem získal blízke druhé místo za vítězem Coronation Cupu Defoe.

Splnil si i sen o účasti v největším evropském dostihu Prix de l'Arc de Triomphe. Nagano Gold na absolutní světovou špičku nestačil a skončil sedmý. Výrazná ztráta na vítězného Walgeista jde ale na vrub měkké dráhy. Dostih se odvíjel ve velmi rychlém tempu a rozestupy v cíli byli i u ostatních značné.

Ondřej Blahník

Josef Váňa mladší: Nejlepší překážkový trenér v Itálii

JOSEF VÁŇA nezapře svého otce. Loni ukončil úspěšnou kariéru jako překážkový jezdec, během níž vyhrál Gran Premio Merano s Alpha Two, Gran Corsa Siepi di Merano s Fafintadenientem, třikrát slavil úspěch v Gran Corsa Siepi di Milano. V roce 2017 se stal italským šampionem. U nás byl spjat především s koňmi jako Fafintadenient a Amber Hill, s nimiž vyhrával velké dostihy.

Letos začal první sezónu trénovat a hned dosáhl úspěchů, jaké možná již nepřekoná. Ve stáji má asi čtyřicet koní svého privátního italského majitele Josefa Aichnera. S nimi dosáhl v

Itálii řadu úspěchů. Notti Magiche vyhrál Grande Steeple Chase di Milano a Grande Steeple-Chase d'Europa.

Vrcholem sezóny ale bylo vítězství jeho svěřence L'Estrana v největším italském překážkovém dostihu Gran Premio Merano. V jeho sedle byl Josef Bartoš a jejich spojení dominovalo celé italské sezóně. Josef Bartoš se stal šampionem překážkových jezdců a Josef Váňa s 54 prvenstvími šampionem trenérů. První sezónu v roli trenéra nemohl dokázat víc.

(ob)

Adam Florian: Poprvé rovinovým šampionem

ADAM FLORIAN patřil od začátku mezi mladé talenty. Před dvěma lety, kdy mu bylo 18 let, začal sbírat první větší úspěchy. S derby vítězem Josephem byl třetí v Ceně prezidenta republiky, se sprinterem Mikeshem byl pátý v Listed v Mnichově. Loni již jezdil naplno a patřilo mu třetí místo v šampionátu. Přišel první hatrick ve Slušovicích, se Sagarem byl druhý ve Velké ceně Prahy.

Do letošní sezóny vstoupil výborně. S Black Canyonem získal první jedničkové vítězství ve Velké dubnové, když zaskakoval za zraněného Petra Foreta. Podporu DS Pegas, kde působil, dostal i v dalších startech. Se Sagarem obhájil druhé místo ve Velké ceně Prahy, druhý byl se Svensonem v St Legeru a třetí byl v Memoriálu Jaroslava Maška s Noble Cliffsem, v Ceně zimní královny se Sterli.

Dařilo se mu i na Slovensku, kde v polovině října vyhrál během jednoho dne čtyři dostihy, včetně Velké ceny BBAG s Eternity. S Lady Roseburg byl druhý ve Slovenském Oaks. Cenu Turfu vyhrál s Pamerou, s níž slavil úspěch i v Lovaregyleti dīj v Budapešti.

Během sezóny nasbíral 37 vítězství, 30 se jich počítá do domácího šampionátu, kde o 3 zásahy předčil Jana Verneru, který zopakoval umístění z roku 2015. Loňský šampion David Liška skončil s 19 body třetí.

(ob)

Marcel Novák:

Druhý titul překážkového šampióna

MARCEL NOVÁK získal svůj druhý šampiónský titul. Poprvé nasbíral nejvyšší počet výher před dvěma lety v sezóně 2017. Loni byl druhý za Sertashem Ferhanovem. Dříve byl znám především jako jezdec Kasima, s nímž vyhrál dvě kvalifikace a několikrát se umístil ve Velké pardubické. V posledních třech sezónách ale patří k našim nejúspěšnějším jezdcům.

Jeho letošní největší úspěchy byla prvenství ve dvou kvalifikacích na Velkou pardubickou. Červnovou vyhrál s Ange Guardianem, v září kralovala s Talentem, který se na dráhu vrátil po víc jak

roční přestávce. S reprezentantem vlastní stáje Playerem vyhrál předzkoušku Ceny Vltavy Cenu Irakliona, se Starbuckem uspěl v jednom díle pro dvoumílové krosaře Ceně Služeb města Pardubic.

O první pozici v šampionátu dlouho soupeřil s Janem Faltejskem, ale v závěrečných dnech si na něj vytvořil dostatečný náskok a s 21 prvenstvími ho o čtyři výhry porazil.

(ob)

Jiří Charvát: Prezident Jockey Clubu ukončil své působení

Prezident Jockey Clubu JIŘÍ CHARVÁT na konci roku oznámil rezignaci na prezidenta Jockey Clubu. Místo něj byl zvolen Josef Bečvář.

Jiří Charvát dlouhou dobu patří mezi největší majitele dostihových koní u nás. Jeho koně u nás vyhráli snad všechny velké dostihy a na mezinárodní scéně jeho modrožluté barvy reprezentoval především supervytrvalec Trip To Rhodos. V roce 2016 v dražbě většinu akcii mosteckého hipodromu a stal se tak hlavním majitelem závodiště.

Poprvé byl zvolen prezidentem Jockey Clubu na jaře 2014 po krátkém působení Aleši Jakuba, který nahradil dlouholetého

prezidenta Václava Luku. Opět byl zvolen po dvou letech a v červnu 2018 již na čtyřleté období.

Během působení Jiřího Charváta vznikl v roce 2015 Fond podpora, jehož prostředky šly do dostihové provozu. Snížilo se startovné z 5 na 4 %. V letech 2015 a 2016 byl generálním sponzorem Mercedes-Benz. V letech 2017 a 2018 bylo uspořádáno několik dostihových dní ve spolupráci s francouzskou sázkovou společností PMU, která určená procenta z obrátu vracela do českých dostihů. Zvýšila se transparentnost Jockey Clubu a zápisy z Rady jsou zveřejňovány na webu.

(ob)

ANAKING se představitel v sezóně až na podzim v Pardubicích, kdy vyhrál Stříbrnou trofej. Na svůj výkon navázal i v dalším startu ve Francii, kde s přehledem ovládl menší dostih.

foto: Zenon Kisz (fotokisza).

Jako jeden z velkých překážkových talentů vypadá EVŽEN, který na své loňské vítězství v Ceně ČASCH pro čtyřleté letos navázal pod Jaroslavem Myškou vítězstvím v Ceně Vltavy *foto: Jana Syručková*

Loňský šampión David Liška získal svoje druhé klasické vítězství v Oaks s Falcon Baby. Během sezóny měl problém se zlomenou rukou. Na závěr roku odešel působit do Dubaje, kde se mu podařilo i zvítězit. *foto: Jana Syručková*

Německý Monpti zaskočil domácí vytrvalce na čele s Darkolvou a s Adriem de Vriesem vyhrál EJC Long - Velkou cenu českého Turfu foto: Jana Syručková

V dramatické koncovce Derby v Epsomu zvítězil Anthony Van Dyck se Seamiem Heffermanem. Svěřenec Aidana O'Briena své ambice v dalších startech nenaplnil. Nejlépe byl třetí v Irish Chamion Stakes a Breeders' Cup Turf. foto: Petra Mikesková

Redakce: Ondřej Blahník (email: ondrej@blahnik.cz, tel: 737 441 634), Jaroslav Fabris, Michaela Moricová, Ferdinand Minařík, Tomáš Janda.